Het Joods Bedrog over “Pogroms”

Gawain 22 april 2014

Een bijdrage van Gawain, afbeeldingen toegevoegd door Anderekijk.

Wie het woord “pogrom” hoort, associeert dat met georganiseerde bendes “antisemieten”, die in Rusland eeuw na eeuw uit domheid en kwaadaardigheid, opgestookt door Kerk en Tsaar en gesteund door de politie, door alle *goyim* dus, zonder zinnige aanleiding bloedbaden aanrichtten onder onschuldige joodse burgers.

Het aantal joodse slachtoffers blijft altijd in het midden, maar wordt meestal voorgedragen als “duizenden”, “massaslachting”, “bloedbad”, “slachthuis”, “alle joden in stadje “X”, enz.

Alles daarvan is gelogen: het is een door de joods-onderhorige media en het onderwijs ingedruppelde *Historische Leugen,* in onze geest gebrand door *hersenspoeling* – waaraan ieder vanaf de geboorte zonder het te beseffen blootstaat.

Zoals overal groepen die zich gehaat maken door hun gedrag en constant schofferen van normen en waarden van een samenleving, ontstonden ook in Rusland tegen joden (meestal *gelijktijdig* ook tegen niet-joodse uitbuiters) van tijd tot tijd ongecontroleerde *volksgerichten*.

Die werden niet veroorzaakt door “Russisch etnocentrisme”, want dat bestond en bestaat niet in het immens grote Rusland. Je kunt een etnocentrische Tartaarse nationalist tegenkomen, of een etnocentrische Armeniër, maar geen etnocentrische *Russische* nationalist. In Rusland bestond en bestaat geen vijandschap tussen de talrijke volkeren, dus ook niet tegen joden.

“Pogrom” betekent in het Russisch *vernielen.* In de praktijk betekende het meestal dat woedende burgers een joods getto of huizen van rijke handelaren en geldschieters binnendrongen, de bewoners verjoegen, hun met donsveren (zijzelf sliepen op stro) gevulde kussens en matrassen als sneeuw door de straten gooiden, meubels en luxegoederen vernielden en zich tegoed deden aan het daar overvloedig aanwezige eten en drinken.

Aan die zogenaamde pogroms was ***niets “***georganiseerd”, zoals filosemitische bedriegers beweren. Het waren spontane uitingen van volkswoede, onmiddellijk volgend op onverwachte, door joden veroorzaakte, gebeurtenissen of misstanden.

De eerste “pogrom” was in 1821 in Odessa, waar daar wonende *Grieken* joden aanvielen na de moord op de Grieks-Orthodoxe patriarch Gregorius V. Het ontstond nadat bekend was geworden dat een joodse bende zijn lijk op 1^{e} Pinksterdag door de straten van Constantinopel hadden gesleurd en in de Bosporus gegooid. Het aantal doden onder de joden in Odessa is niet bekend, maar wordt geschat van 0 tot 14.

Zestig jaar later pas, in 1881, liep de volkswoede tegen joden wederom op, toen naar aanleiding van de moord op de populaire Tsaar Alexander II, waarin de immer conspirerende joden eveneens een rol speelden. Het feit dat hij een belastinghervorming op sterke drank doorvoerde (een joods monopolie) en niet aan joodse eisen tegemoetkwam, bezegelde zijn lot.

Eerder, in 1866, 1867 (Parijs) en 1879, waren door joden ook al (mislukte) aanslagen op zijn leven gepleegd.

Alexander II, Tsaar van Rusland, werd in 1881 vermoord door de terroristische beweging "Narodnaya Volya" onder leiding van de Jodin Vera Figner.

Na de onlusten verschenen er in de Engelse media, ook toen al filialen van het internationale kapitaaljodendom, in een georchestreerde anti-Tsaristische haathetze, gruwelberichten over "meer dan 200 *anti-joodse gebeurtenissen"* en werd het woord "pogrom" geïntroduceerd, dat nog altijd door Westerse media en onderwijs wordt nagekakeld.

Inhoudelijk stelden die "pogroms" weinig voor, maatschappelijk niet en qua aantallen doden ook niet. Tenslotte hadden joden die oprispingen van volkswoede steeds *zelf* door hun daden veroorzaakt en tot een climax gevoerd. Bovendien waren die *represailles* aanzienlijk minder gewelddadig dan gesuggereerd. Tenslotte – daar kan geen misverstand over bestaan – *beschermden* de Tsaar, zijn leger, de Kerk en de politie de joden en traden keihard tegen 'relschoppers' en plunderaars op.

De fantastische verzinsels in de Britse pers stonden bol van fantastische aantallen vermoorde joden, gruwelijke verminkingen, sadistische incidenten en monsterlijkheden begaan tegen onschuldige joodse vrouwen en kinderen door "opgehitst Russisch plebs, geholpen door het Tsaristisch regime."

De verhalen maakten zo'n diepe indruk, dat een aantal Britse Consuls in Rusland met eigen ogen de resultaten van die verschrikkelijke "pogroms" ter plaatse in ogenschouw wilde nemen. Enkelen reisden dan ook af naar plaatsen des onheils, maar daar aangekomen namen zij praktisch ***niets*** waar van wat leek op die zo beeldend beschreven gruwelen.[2]

Bij "pogroms" in Rusland gaat het over een periode van *honderd jaar* in een immens groot land met tweehonderd miljoen analfabeten, die als lijfeigenen onder beestachtige omstandigheden leefden. In de *honderd jaar* voorafgaand aan het communisme, vielen er bij alle Russische "pogroms" samen minder dan 70 doden, evenveel als in Palestijns Israël in *drie*

weken. Daarover hebben we het met over “pogroms” klagende joden en filosemieten. De eerlijkeIsraëliër Shamir schreef daarover:

In tsaristisch Rusland – door onze voorouders op alle mogelijke wijzen vervloekt en geruïneerd – doodden pogroms in honderd jaar minder mensen dan wij er doden in een week. De vreselijkste pogrom, die van Kishinev, benam 45 mensen het leven en verwondde er 600. Het aantal slachtoffers in Israël (tien maanden in 2000) staat op 150 doden en 4.000 gewonden. Na een pogrom verhieven in Rusland honderden eerlijke mensen, intellectuelen en schrijvers verontwaardigd hun stem tegen de pogrommisten; in Israël, waren er slechts enkelen die protesteerden, terwijl de Unie van Joodse Schrijvers de moordenaars steunt.[1]

“Pogroms” staan dan ook in geen enkele verhouding tot de vele duizenden door de Jodenstaat en haar “kolonisten” in Israël vermoorde Palestijnse burgers, laat staan tot de ***tientallen miljoenen*** onschuldige niet-joodse Christenen die na de joods-bolsjewistische overname van Rusland *door joodse massamoordenaars* zijn afgeslacht. Er was merkwaardig genoeg ook geen enkele jood die het bolsjewistisch moordenaarsregime in 1917 ontvluchtte; integendeel, zij allen bleven en speelden als leiders en KGB-moordenaars een absolute hoofdrol in de grootste, meest onmenselijke moordenaarsdictatuur aller tijden. Daarover zult u van uw joods onderhorige media en uw hersenspoelende onderwijsgevers nooit één woord horen.

De echte pogroms begonnen pas ná 1917, toen antisemitisme verboden werd en de Joden tientallen miljoenen Russische Goyim ombrachten.

In de Oosteuropese gebieden was eeuwenlang sprake van beestachtige *onderdrukking en uitbuiting* van de werkende bevolking door de adel en haar geprivilegieerde joodse handlangers. In de 18^{e} eeuw al verjoeg volksheld en Kozakkenleider Chmelnitzki de stelende en misdaden plegende Poolse adel uit Oekraïne en Wit-Rusland, *met als ratten in hun spoor de joodse uitvoerders van hun werk: belastinggaarders, deurwaarders, geldschieters, rentmeesters, Arendars, tollenaren, kroegbazen, lommerdbazen, enz.* Opgetekend is dat joodse belastinggaarders 6 x zoveel geld afpersten van de mensen als niet-joodse collega’s.

Bij die jarenlange opstand vermelden media en onderwijs steevast dat “100.000 joden” werden vermoord, maar *verzwijgen* dat onder meer ook 100.000 *Katholieken* omkwamen.

Kozakkenleider Chmelnitzki verjoeg de Poolse adel, de Joodse uitvoerders van hun werk vluchtten als ratten met hen mee.

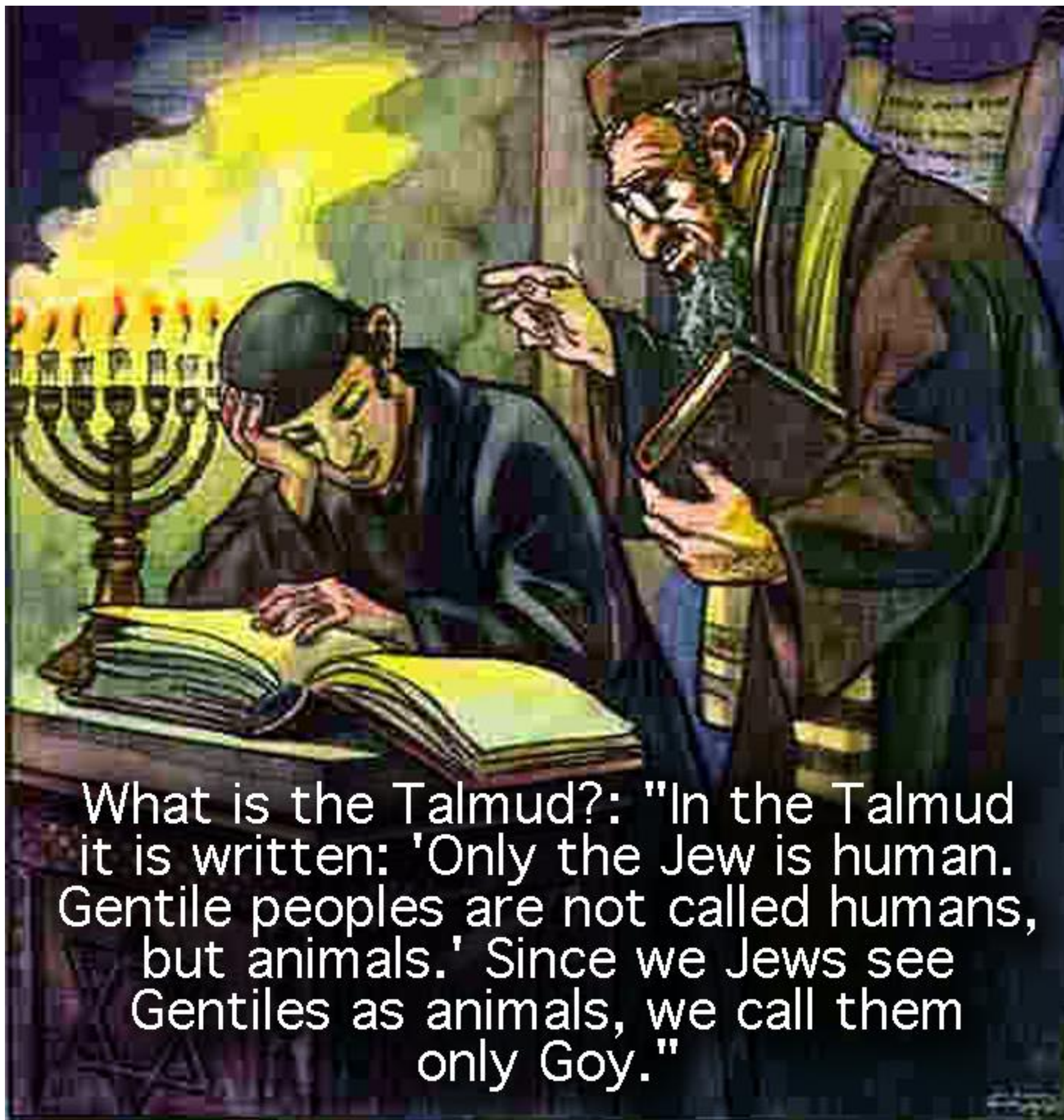
De *voorgeschiedenis* is al helemaal niet gekend, namelijk dat in 1264 de joden in Polen door prins Boleslaw *geprivilegieerd* werden boven alle andere Polen middels het zgn. *Statua Judeorem.* Naast profijtelijke zakelijke privileges, genoten joden ook onschendbaarheid bij overtredingen en aantijgingen waarvoor niet-joden werden bestraft. Bovendien berustte de rechterlijke macht over joden bij *joodse rechtbanken,* zodat zij in eigen kring werden berecht. Die joodse*bevoordeling* gaf hen vijf eeuwen lang (tot Chmelnitzki er een eind aan maakte) dezelfde voorkeursbehandeling als de Poolse adel. Sinds de 13^{e} eeuw vielen Wit-Rusland en het Westelijk deel van Oekraïne onder Polen, zodat ook daar de joden eeuwenlang dezelfde adellijke voorkeurspositie genoten.

Objectieve feiten onthullen dus dat alle onlusten tegen joden werden veroorzaakt door *privileges* welke joden, parallel aan die van de adel genoten, door*meedogenloze uitbuiting*, *lijfeigenschap, woeker, criminaliteit, wangedrag, kindermoord* of – wat werd gedacht te zijn – *rituele moord.* Kerk en overheid toonden zich uit welbegrepen eigenbelang steevast *beschermers* van de joden. Bij hen zat het goud en de macht. Zelfs de naoorlogse “pogroms” tegen joden in Polen en de Baltische staten waren represailles voor de beestachtige terreur welke joden tijdens het communistisch bewind tegen de niet-joodse bevolking uitoefende.

Door hun rijkdom en privileges, traden joden in Oost-Europa ook eeuwenlang op als *“Arendars”.*[3] Dat waren lieden die van adellijke grootgrondbezitters tegen betaling van een grote som geld of goud een complete regio “leasden” voor 3 of 5 jaar. *Alles* wat in die regio aanwezig was, mensen, dieren, gewassen, bossen, visgronden, dorpen, wegen, huizen,

landerijen, bedrijfjes, oogsten, bezittingen, kortom *alles* stond ter beschikking van de Arendar, die in zijn “leaseperiode” zoveel mogelijk rendement uit dat gebied en de daar wonende mensen (lijfeigenen) probeerde te persen. De *Arendar* had geen enkele verplichting jegens de inwoners en was volledig bevoegd hen naar goeddunken te behandelen, inclusief misbruik van vrouwen, bestraffing en berechting, tot en met de doodstraf, naar joods gebruik door *‘karaty horlom’,* doorsnijden van de keel.

Het is nauwelijks voor te stellen hoe dergelijke joden, die als *aliens* volkomen apart van de plaatselijke bevolking leefden, een andere religie hadden, andere gebruiken. een andere taal spraken, vanuit hun doctrine dat niet-joden *geen mensen maar dieren* waren bestemd om joden te dienen, hen als minder dan *Untermenschen* behandelden in hun drive om in luttele jaren maximale winst uit zo’n gemeenschap te persen. Ja, dat leidde soms inderdaad tot primitieve gewelddadigheden, tot “pogroms”.

Maar ook op duizenden andere, subtielere manieren werd de niet-joodse bevolking in Oost-Europa door joodse groepsmacht uitgeperst en tot de bedelstaf gebracht. Daarop ga ik in een volgend artikel over de verzwegen *joodse privileges* verder in.

Wangedrag van joden jegens niet-joden kwam vooral voort uit de eeuwenoude minachting van joden tegen niet-joden. Door hun religieus bepaalde G-ddelijke uitverkorenheid achtten zij zichzelf superieur (om het in het Duits te zeggen: *"Übermenschen"*), tegenover niet-joden, die zij geen *"Untermenschen"*noemden, maar *"goyim"*, in het Hebreeuws *dieren*. De hen van kindsbeen ingegoten houding leidde er onder andere toe dat zij niet konden en mochten

samenleven met niet-joden, uit zelfverkiezing in aparte woongebieden (‘getto’s’) leefden, geen stap in een niet-joods huis zetten, zelfs geen glas water van *goyim* mochten aannemen, enz. Aan de andere kant schrijft hun religie (Talmoed) voor dat *goyim* bestaan om de joodse meesters te dienen. De Talmoed staat toe niet-joden te bedriegen, voor te liegen, te bestelen, te verkrachten en zelfs te vermoorden: dat is niet zondig.

Dat de joodse gemeenschap in de loop der eeuwen enorme rijkdommen en ongekende privilegiën vergaarde, was het gevolg van verschillende factoren: zij waren nomaden en doken overal op waar voor hen geld was te verdienen. Daardoor waren zij *als groep* met hun netwerk beter geïnformeerd en toegerust om handel te drijven, nieuwe producten te introduceren en behoeften te creëren, hetgeen tevens inhield de prijs te bepalen, schaarstes te veroorzaken, markten te beheersen, prijzen op te drijven en niet-joodse concurrenten uit de markt te drijven. Al in de Oudheid leidde dat tot enorme concentraties van macht, bezit en geld in joodse handen, niet op individuele basis vergaard en benut, maar binnen de groep, als staat-in-de-staat, om van daaruit in te zetten voor het verkrijgen van privileges, toezeggingen, concessies, belastingopbrengsten en *macht.*

Zij volgden alle economische stromen en ontwikkelingen op de voet: van Mesopotamië, Palestina, Griekenland, Rome, Europa, Amerika, overal waar volkeren en imperia zich ontwikkelden, verschenen zij met hun goud, hun handelskennis en hun connecties, maar omdat mensen zichzelf overal mee naar toe nemen, ook hun chicanes, woeker, suprematisme, egoïsme, meedogenloosheid en uitbuiting. Dat leidde vrijwel overal ook tot hun (meestal tijdelijke) verdrijving, waarna zij in weer andere gebieden hun praktijken voortzetten en uitbreiden.

De macht van deze immer weeklagende *groep* van < 1% van de wereldbevolking – hoewel achter de coulissen uitgeoefend – groeide eeuw na eeuw verder en is thans in de geschiedenis zonder weerga. Zij bezitten meer dan de halve Wereld.

De aantallen doden van die zogenaamde pogroms staan echter in geen verhouding tot moordpartijen als in de Franse Bartholomeusnacht in 1572, toen meer dan 10.000 protestanten, *omdat zij protestanten waren,* werden afgeslacht of bijvoorbeeld de Spaanse massamoorden op de burgers van Hollandse en Vlaamse steden in de Zestiende Eeuw.

Die ‘Russische pogroms’ zijn daarom historisch gezien een volkomen *non-item*. Historici, journalisten, geschiedenisleraren, enz. besteden er aandacht aan omdat zij door het verborgen mechanisme van de joodse propaganda *leven in de waan van een vervalst bewustzijn,* opgeroepen en in stand gehouden door hun media en onderwijs.

Natuurlijk is er niets op tegen als joden treurnis over “pogroms” in eigen kring cultiveren. Echter, iedere poging om deze met het stempel van exclusiviteit uit te vergroten en aan anderen te indoctrineren doet vermoeden dat daar onoprechte bedoelingen achter zitten.

Met zielige eenzijdige verhalen over “pogroms” tegen onschuldige joden maken zij van slachtoffers daders en transformeren zij zichzelf tot vermoorde onschuld. Zij riepen die volkswoede echter altijd over zichzelf af. Helaas zijn *Goyim* dom genoeg om 200 jaar later nog op hun scholen hun kinderen te onderwijzen hoe beestachtig slecht hun voorouders tegen zielige onschuldige joden optraden.

NOTEN

[1] **Shamir, Israël.** *Acid test Failed.* 6 januari 2001.

[2] **Smith, Goldwyn.** *Onderzoek Oxford University.*

[3] **Shestopal, Matvy.** *Jews in Ukraine.* Kiev, 1999.